

INKWILINUS (4) *sb m*

Zawsze *inqui-*.

sg N *inkwilinus* (3). *pl L* *inkwilinach* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Komornik, chłop bezrolny, mieszkający za opłatą lub za odrodek na komornym, w cudzym domu [inquilinus – komornik BartBydg, Mącz 60a; – w najemnym mieszkający, najemnik Calep; kmieć, rolnik, siodłak, poddany czyj; komornik, komorą u kogo mieszkający – inquilinus Cn] (4) : W Prośbách o Gołotách/ y Inquilinách/ (Komornikách) tułaiących fie/ poftánawiamy SarnStat 666; Inquilinus co komorą miefzka SarnStat 1308, 644, 666.

Synonim: komornik.

TZ